

HASTA ZİYARETİNİN MÜKAFATI

*Eûzubillahimineşşeytânirracîm. Bis-
millâhirrahmânirrahîm.*

*Allahümme innâ neveyna'l-îtikâfe fî
hâza'l-mescidi ilâ vakti'l-işrâki imtisalen bi-
hadîs-i nebiyyike Muhammedini'l-Mustafâ
ellezî kâle fî hadîsihî men salle'l-fecre fî
cemâ'tin sümme ka'ade yezkürullahe hattâ
tatlu'a'ş-emşü sümme sallâ rek'ateyni kânet
lehû ke-ecri hacetin ve umratin tâmmetin
tâmmetin tâmmetin.*

*Sadaka rasûslullah ve nataka habîbullah
fîmâ kâl ev kemâ kâl.*

*Elhamdülillahi rabbi'l-âlemin. Vessalâtü
vesselâmü alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîne
Muhammedini'l-Mustafâ ve men tebi'ahû bi-
ihsânin ilâ yevmi'l-cezâ. Emmâ ba'dü fe-kâle
resûlullahi sallallahu aleyhi ve âlihî ve sel-
lem;*

*مَا مِنْ أَمْرٍ مُسْلِمٍ يَعُودُ مُسْلِمًا إِلَّا ابْتَعَتْهُ اللَّهُ
سَبْعِينَ أَلْفَ مَلَكٍ يُصَلُّونَ عَلَيْهِ فِي أَيِّ سَاعَاتٍ*

النَّهَارِ كَانَ، حَتَّى يُمْسِي، وَأَيِّ سَاعَاتِ اللَّيْلِ كَانَ حَتَّى يُصْبِحَ.

Mâ min imriin müslimin ye'ûdü müslimen illâ ibte'asellahu seb'îne elfe melekin yüsallûne aleyhi fî eyyi sâ'âti'n-nehâri kâne hattâ yümsiye ve eyyi sâ'âti'l-leyli kâne hattâ yusbiha.

İbn Hibbân'ın kaydettiğine göre Hz. Ali radiyallahu anh ve kerremellahu vecheh rivayet eylemiş ki Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz şöyle buyurmuş;

Mâ min imriin müslimin ye'ûdü müslimen. “Hiçbir müslüman kişi yoktur ki hasta bir müslüman kardeşinin ziyaretine gider.” *İllâ.* “Giderse muhakkak.” *İbte'asellahu seb'îne elfe melekin.* “Allah 70 bin melek görevlendirir.”

O müslüman kardeşini hasta kardeşini ziyarete gidene 70 bin görevli melek gönderir.

Yüsallûne aleyhi fî eyyi sâ'âti'n-nehâri kâne hattâ yümsiye. “Ona bu 70 bin melek dua edip dururlar. Gündüzün hangi saatlerinden birinsinde olursa olsun, akşamlayıncaya kadar.”

Dokuzda gittiye, dokuzdan akşama kadar. Beşte gittiye, beşten akşama kadar. Akşamlayıncaya kadar o 70 bin melek, bu hasta kardeşini ziyarete giden müslümana salât ü selâm ederler, dua ederler, Cenâb-ı Hak'tan onun hayrını dilerler.

Ve eyyi sâ'âti'l-leyli kâne hattâ yusbiha.
“Eğer geceleyin ziyaret etmişse, 70 bin melek sabah oluncaya kadar salât ü selâm, dua ve istiğfar ve Cenâb-ı Hak'tan o kul için rahmet dilerler.”

O melekleri yaratan Allah, gönderen Allah, o vazifeye vazifelendiren Allah *celle celâlühü* demek ki o kuluna lütfetmeyi murat etmiş, ki böyle büyük rahmet kapıları açmış, büyük imkanları bahşetmiş.

Neden?

Müslüman müslüman kardeşini seviyor da ondan. Sevdiğinden ziyaret ediyor da Allah bu nazik ziyarete bu kadar büyük sevabı veriyor.

a. Müslüman Müslüman Kardeşini Sevdiğinde Allah (cc) Ona Göre Mükâfat Verir

Düşkün halinde, teselliye muhtaç halinde, acılı halinde ona gidiyor, acısını paylaşı-

yor, gönlünü alıyor, teselli ediyor, yalnızlığını unutturuyor, ağrısını bir müddet duymaz dinlemez oluyor. Tabii o arada da yapabileceği bir şey varsa; “Senin için ne yapabilirim kardeşim?” diye bir teklifte bulunuyor. O da, “Teşekkür ederim.” filan derken; “Şöyle bir ihtiyacım da var.” dediği zaman o ihtiyacını görüyor.

b. Kültürümüzde Hasta Ziyareti

Bizim töremizde, köylerimizde hastaya bir tabak bir şey götürürler; tatlı götürürler, yesin gönlü şenlensin diye. Büyük şehirlerde başka hediyeler götürülüyor; çiçek götürülüyor, gönlü hoş olsun diye. Ama hiçbirşey götürmese bile onun gelmesi hediye; hasta çok memnun oluyor.

Kendim çok iyi biliyorum ki, lisenin son sınıfındayken ameliyat olmam gerekmişti. Rahmetli anam üzülmesin diye bir çocukluk ettim, doktorla anlaştım. Doktor aile doktorumuz.

Allah rahmet eylesin.

Niyazi amca. Samimiyiz, kimseye söylemeden ameliyat olmaya gittim. Ameliyat oldum, apandisit mapandisit, birşeyler... Ama

öyle pişman oldum ki! Ziyaret günleri, saatleri geliyor, koğuştaki bütün hastalara ziyaretçiler geliyor. Seviniyorlar hastalar, uçuyorlar. Fıs fıs yan gözle bana bakıyorlar, benim hakkımda konuşuyorlar; “Bu gariban çocukcağızın kimsesi yok mu, böyle ziyaretçisi yok?” filan.

Var ama ben söylemedim. Yani üzülmesin ailem, annem diye söylemedim, gizli yaptım bu işi. Güya onlar üzülmesin diye ama ziyaret-sizlik [çok zor.]

Bir taraftanda biliyorum yani söylemiş olsaydım kaynardı ziyaret, ziyaret saatlerini taşarlardı. Hastanenin düzeni bozulurdu. Biliyorum ama anladım ki hastanın birisiyle konuşmaya ihtiyacı var.

Sabahlar olmuyor. Yatan insan bilir, gecenin uzunluğunun ne kadar uzun olduğunu! Saatler geçmiyor. Yatağının altındaki karyolasının tellerini sırtında hissediyor insan. Karyolanın altında şerit teller gerilmiş oluyor; sanki yataksız onların üstüne yatmış gibi batıyor. O kadar zor oluyor.

Sabah olsa da, saat yedi buçuk da hemşireler gelse de ateşi alsa, tansiyona baksa, ön hazırlıkları yapsa diye insan böyle insan bekli-

yor. Allah'ın bir kulu gelse de görsem diye. Sekizde doktor geliyor, geziyor, bakıyor filan, hal hatırı soruyor, talimat veriyor, buna şu ilaçları verin, şu iğneleri yapın bilmem ne filan.

Yani hastanın ilaç kadar ziyarete ihtiyacı var ve İslâm 1400 yıl önceden müslümanlara bu terbiyeyi öğretmiş. Hastayı ziyaret terbiyesi öğretmiş. Çok sevap! Çok büyük sevap var, çok büyük mükfaat var.

Yetmiş bin tane melek, düşünebiliyor musunuz, hep bir ağızdan [dua ediyor]? Meleklerin duası reddedilebilir mi?

c. Melekler Nerede Görevlendirilmişse Orda Olurlar

Zaten Allah onları görevlendirmiş. Onlar ne görev verilirse onu yaparlar, başka birşey yapmazlar ki;

لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

*Lâ ya'sûnellahe mâ emerahüm ve yef'alûne mâ yü'merûne.*¹ Nerede görevlendirildiyse orada görev yaparlar; cehennemdeki melekler, zebaniler orada vazife yapar, cen-

¹ 66/Tahrim, 6.

nettekiler şurada vazife yapar, göktekiler gökte vazife yapar, vücuttakiler vücutta vazife yapar. Herkes vazifesini bilir, vazifesini ihmal etmez, geciktirmez, aynen onu yaparlar. Meleklerin özelliği bu. Nurânî varlıklar, aynen yaparlar.

d. Müslüman Tatlı Dilli ve Geçimli Olacak

Onun için müslümanın müslümanı sevmesi lazım. İflah olmak istiyorsa, sevap kazanmak istiyorsa, Allah'ın rızasını kazanmak istiyorsa müslümanın sevmeyi öğrenmesi lazım. Sevmeyi bilmiyoruz. Benim gibi kaşı çatık, suratı asık, abûs, huysuz; yanına gidersen pişman olursun, ziyaretine gidersen pişman olursun. Olmaz böyle şey. Tatlı dilli olacak, geçimli olacak, uyumlu olacak, sabırlı olacak, tatlı olacak, ballı olacak, balları damlayacak yerlere, arılar etrafında uçuşacak, kuşlar etrafında cıvıldayacak, omuzuna konacak, eline konacak, kaçmayacak. Geyikler yanına yanaşacak, mübarek bu, belli. Hayvan bile iyi kul olduğunu seziyor yanına geliyor, haşin oldu mu kaçıyor.

Bazı kimseler biliyorum, kuşlarla konuşuyor; “Gel bakalım ne oldu, al bakalım, ye bakalım bilmem ne...” Kuş onun yanına kadar geliyor ama haşeri bir çocuğu gördü mü pırr hemen ağacın tepesine kaçıyor.

Neden?

Anlıyor onun gelişinden gidişinden halini, hoyratlığını, bir yaramazlık yapacağını anlıyor, pat hemen yukarı. Ötekisinin yanına kadar geliyor, avucuna geliyor, omuzuna geliyor, eline geliyor. Müslümanın böyle geçimli olması lazım. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki;

Lâ hayra fî men lâ ye'lefü ve lâ yü'lefü.

“Başkalarıyla geçinemeyen, kendisinin yanına yanaşlamayan, ahbablık kurulamayan kişide hiçbir hayır yoktur.” *Lâ hayra.* “Hiçbir hayır yoktur.”

Neden?

Adam lehim tutmuyor, geçinemiyor; o tarafa yanaşmaz, bu tarafa yanaşmaz. Olmaz.

e. Uğur Bidattır

Kimisi de kendine göre usül çıkarıyor; sabah namazından sonra dükkânını açıncaya kadar kimseyle konuşmayacakmış. Dükkânına

kadar gidiyor. Yolda selâmun aleyküm hacı diyorlar; karar vermiş cevap vermiyor.

Öyle şey olur mu ya! Fesübhanallah! Nereden çıkarttın bu uyduruk âdeti? Kim dedi sana, şeytan mı öğretti? Dinde aslı olmayan, esası olmayan şeyi neden çıkartıyorsun?

Buna derler bid'at!

“Dükkânımı açıncaya kadar uğurum, bereketim kaçmasın.”

Uğur bereket, selâmı almakta, selâma susmakta değil! Kimisi de böyle...

f. Kabirlerden Nasip Beklemek Bidattır

Helvacı babanın kabrinin etrafında yedi defa dönersen, muradın olur. Evde kalan kızın koca bulur. Bilmem imtihanı kaybeden çocuğun imtihanı kazanır.

Yok böyle bir şey! Kimisi de böyle...

Allah Allah, bu hacı nasıl bir adam?

Valla, biz bir teraziye koyuyoruz hiç tartısını tartamıyoruz. Acayip bir adam, hacı baba! Bir de hacı baba diye bir de kasılıyor, bir çalım; “Ben Allah’ın sevgili kuluyum, bak yakarım ha, yıkarım ha!”

Dur bakalım ya! “Allah’ın sevdiği er yarın Hak divanında belli olur.” diyor Yunus Emre. Ne güzel söylüyor!

Burada ne diye övünüyorsun! Kimin ne mal olduğu âhirette belli olur, burada belli olmaz. Burada adam, parası vardır gider kavuk alır; en güzelinden, en pahalısından, en yakışıklısından, en usta adamın elinden çıkmış olan. Parası vardır gider çok güzel cübbe alır; kesimi, biçimi gayet iyi. Ondan sonra sakalın kökü zaten çenesinde, uzatır sakalı. Kocaman da bir tesbih alır, kehribar tesbih. Şakkada şukkada, şakkada şukkada, şakkada şukkada... Şak, şak, şak!.. Kahvede bir taraftan şey yapıyor, bir taraftan [tesbihe] parende, taklak attırıyor.

Ne oluyorsun ya?

“Hoşuma gidiyor!” [diyor.]

Taneler de böyle iri. Çocuk gibi onunla şey yapıyor. Neyse hani sigara içmesin de yeter, onunla uğraşsın ama, ama pozundan yanına yanaşılmıyor.

Öyle olmayacak; tatlı dilli olacak, yumuşak olacak, sevecen olacak, sokulgan olacak, iyiliksever olacak, sabırlı olacak, arkadaşının

kahrını çekecek, iyilik yapacak, iyilik yapacak, iyilik yapacak... sevap kazanacak. Sabredecek, sabredecek, sabredecek... sevap kazanacak.

Müslüman arı gibidir; her çiçeğe konar, ne dalları kırar ne de gittiği yeri bozar, çiçeği soldurur. Her çiçekten balı toplar peteğe getirir, ondan sonra dünyanın en şifalı, en tatlı gıdasını ortaya koyar. Müslüman böyle olur.

g. Dervişlik Nimettir

Allah bize nasip etmiş, Müslümanlığın inceliklerini öğrenecek bir yol, dervişlik denilen bir yol nasip etmiş. Elhamdülillah. Çok büyük nimet. Bu dervişlik ulu devlettir, ulu nimettir, ulu saadettir; Yunus Emre de söylüyor, Mevlânâ da söylüyor, Eşrefoğlu Rûmî de söylüyor, Erzurumlu İbrahim Hakkı da söylüyor, herkes söylüyor bunu.

Bu dervişliğin ulu devlet olduğu, güzel olduğu nereden belli olur?

Bu dervişliğin güzelliği, derviş olanların güzelliğinden belli olur. O yola girdi mi tam hadîs-i şerîflerde anlatılan müslüman oluyor. Tam, tıpa tıp, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in hadîs-i şerîflerde öğrettiği, öğütlediği, tembihlediği müslüman oluyor! O

olmadı mı eksiklikler, aykırılıklar, zıtlıklar, takılmalar, törpüsüzlükler, dikenler, çengeller başlıyor.

Neden?

İncesini bilmiyor.

Keresteyi alıyorlar, hızarda biçiyorlar, elini sürt bakalım! Sürtersen kıymıklar batar eline. Ondan sonra onu planyadan geçiriyorlar, dres-sed wood, yani kaymak gibi oluyor. O zaman onun üstünde böyle elin kayıyor.

Neden?

Güzelce perdahlanmış, güzel. Bak hiç eline kıymık filan batmaz o zaman.

Neden?

Hiç çıkıntısı yok, hamlığı yok, terbiye görmüş. İşte öyle olmamız lazım.

Elimizde nimet var, elimizde âlet var kullan-masını bilmiyoruz. Usta alıyor, çok güzel kul-lanıyor, biz çarkını kırıyoruz, dişlisinin canına okuyoruz.

Neden?

Hamlık var ondan.

Allah bu nimetlerin kadrini kıymetini öğrenip bilip de ona göre, dervişliğin kıymetini bilip de iyi derviş olmayı, iyi müslüman olmayı,

tam Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in ahlâkı ile ahlaklanmayı, tam Resûlullah'ın; "Hah, aferim!" diye beğeneceği müslüman olmayı Allah nasip etsin. Sünnetini bu asırda uygulayıp, uygulayıp, uygulayıp... geçerli hâle getirip; mer'i, uygulanan, görülebilen hâle getirip şehit sevapları kazanmayı Allah cümlemize nasip etsin.

Peygamber Efendimiz'in mübarek yaşam tarzı, konuşma tarzı, ikram tarzı, ahlâkı, âdabı sünnet-i seniyye nerede!?

Yok!

h. Sünnet-i Seniyye'ye Göre Yaşamalıyız

Öyle bir peygamber ki barışta zariflerin zarifi, savaşta kahramanların kahramanı. Cömertlikte derya gibi. Savaşan mücahitler diyorlar ki; "Biz Resûlullah'ın arkasına sığınyordık, peşinden giderdik savaşta." diyorlar.

Ne demek?

En önce Resûlullah giderdi demek. Siz gidin de, ölü de, ben arkada yaşayayım değil. Genelkurmay karargahında durmuyordu. Mücahitler, "Biz Resûlullah'ın gölgesine sığınyordık, savaşta arkasından giderdik, ondan istifade ederdik." diyorlar.

i. Peygamberimizin Çocuk Yetiştirme Metodu

Savaşta öyle, ondan sonra, sâir zamanda yamasını yamar, dikişini diker, ev işini yapar, kendi işini kendi görür, mütevâzi. Hizmetçisine en güzel muameleyi yapan! Tarihte görülmemiştir! Yediğinden yedirir, giydiğinden giydirir. Senelerce kendisine hizmet edenlerden, “Bir kalp kırıcı durumuyla karşılaşmadık.” diye rivayetler var. Azarlamamış, “Niye şunu şöyle yaptın?” dememiş.

Biz azarlıyoruz, çocuğumuza bir tokat vurduk mu, dokuz takla attırıyoruz.

Bursa’da bir şoför bizi aldı, rahmetli enişteyle, işte bir su bendinin yanına, ağaçlık çayırılık biryere götürdü. Sular akıyor. İnegöl tarafına doğru, gölet var. Orada, oğlunu da getirmiş şoför. Büyükçe bir araba. Bizi oraya getirdi. Sonra oğluna bizim gözümüzün önünde, muhterem kardeşlerim, bir şamar yapıştırdı şoför! Çocuğun yüzünde babasının beş tane parmağının izleri kaldı.

Çocuk dayağın acısına mı yansın, herkesin önünde dayak yediğine mi yansın?

“Ya niye yaptın abi?” dedi rahmetli enişte, biraz böyle...

“Öğrensin!” dedi.

Şoförlükte bir terbiye için yapıyor. Şoför ya, çocuğu hatalı yapmış.

Böyle eğitim olur mu? Böyle sertlik böyle...

Ha o çocuk bu tokadın hakkını alacak mı âhi-rette?

Vallahi alacak! Baba diye hak sormazlık yok. Baba evladından hakkını alacak, evlat da babasından hesap sorup, hakkını alacak. Oyuncak değil bu. Mahkeme-i Kübrâ!..

Allah bizi o mahkemenin varlığını düşünüp de güzel adaletli, ölçülü, dengeli hareket eden kullarından eylesin.

el-Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
28 Rebîü'l-Evvel 1421 /
01.07.2000
Avustralya

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

